स्वशरीरमेव भगवदाज्ञयानित्योपस्थितमाहारंकुर्मि करोमि ॥२०॥ तदेवाह ॥ क्षयंनाभ्येतीति ॥२१॥ कृच्छ्रभूतस्य कृच्छ्रंप्राप्तस्य दृग्गोचरोमांकृच्छ्राद्विमोक्षयेत्यर्थः ॥ न नुकथमहमगस्त्यइतित्वयामगतस्तत्राहान्येषामिति ॥ कुंभयोनिंद्विजमृते भयादन्येषामत्रनिर्मानुषेगतिर्नास्ति अतस्त्वमगस्त्यइतिनीर्णीतमितिभावः ॥ २२ ॥ २३ ॥ ननुएत द्दानस्यान्नदानत्वाभावात्कथंपुनरेतद्दानेपिदुःखमोक्षस्तत्राह ॥ इदमिति ॥ अस्यसर्वदत्वादेतद्दानंसर्वदानात्मकमितिभावः ॥२४॥ तस्माद्यदिदंप्रयच्छामि तत्सर्वान्कामान्स

सोहंभगवतःश्रुत्वादेवदेवस्यनिश्चयं॥ आहारंगर्हितंकुर्मिस्वशरीरंद्विजोत्तम ॥२०॥ बहून्वर्षगणान्ब्रह्मन्भुज्यमानमिदंमया॥ क्षयंना भ्येतिब्रह्मर्षेतृप्तिश्चापिममोत्तमा ॥२१॥ तस्यमेकृच्छ्रभूतस्यकृच्छ्रादस्माद्विमोक्षय॥अन्येषांनगतिर्त्यत्रकुंभयोनिमृतेद्विजं॥२२॥ इदमाभरणंसौम्यधारणार्थंद्विजोत्तम ॥ प्रतिगृह्णीष्वभद्रंतेप्रसादंकर्तुमर्हसि॥ २३ ॥ इदंतावत्सुवर्णंचधनंवस्त्राणिचद्विज॥ भक्ष्यंभो ज्यंचब्रह्मर्षेददाम्याभरणानिच ॥ २४ ॥ सर्वान्कामान्प्रयच्छामिभोगांश्चमुनिपुंगव॥ तारणेभगवन्मह्यंप्रसादंकर्तुमर्हसि॥ २५॥ ॥ तस्याहंस्वार्गिणोवाक्यंश्रुत्वादुःखसमन्वितं ॥ तारणायोपजग्राहतदाभरणमुत्तमं ॥ २६॥ मयाप्रतिगृहीतेतुतस्मिन्नाभरणेशुभे॥ मानुषःपूर्वकोदेहोराजर्षेर्विननाशह॥ २७॥ प्रणष्टेतुशरीरेऽसौराजर्षिःपरयामुदा ॥ तृप्तःप्रमुदितोराजाजगामत्रिदिवंसुखं॥ २८॥ तेनेदंशक्रतुल्येनदिव्यमाभरणंमम॥तस्मिन्निमित्तेकाकुत्स्थदत्तमद्भुतदर्शनं॥ २९ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणे वा०उ० अष्टसप्तति तमःसर्गः॥ ७८॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ तदाद्भुततमंवाक्यंश्रुत्वागस्त्यस्यराघवः॥ गौरवाद्विस्मयाच्चैवभूयःप्रष्टुंप्रचक्रमे॥ १ ॥

र्वभोगांश्चप्रयच्छामीतिजानीहि ॥ तारणे तारणनिमित्तं ॥ २५ ॥ २६ ॥ मयाप्रतिगृहीते तत्सुकृतबलादितिशेषः ॥ ननाशह पुनर्भक्षणायनोपस्थितोभूदित्यर्थः ॥२७॥ प्रमुदितः क्षुत्पिपासारहिततयाऽतिसंतोषंप्राप्तः ॥ २८ ॥ तस्मिन्निमित्ते स्वतारणरूपेनिमित्ते ॥ २९ ॥ इतिरामाभि० वा० उ० अष्टसप्ततितमःसर्गः ॥ ७८ ॥ तदेति ॥१॥